

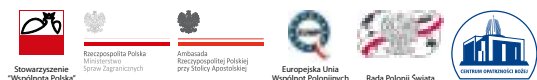
Grzegorz Gałązka

JAN PAWEŁ II

POLONIA SEMPER FIDELIS

ORGANIZATORZY

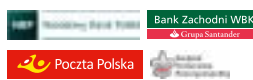
PATRONAT HONOROWY

PATRONI

PARTNERZY

PATRONI MEDIALNI

Meksyk 1979

To, że ten papież katolicki jest z Polski, czy też – jak mówicie – polski, to na nas wszystkich, na papieża najprzód, a z kolei na nas wszystkich Polaków, gdziekolwiek się znajdują w świecie, nakłada jakieś szczególne obowiązki... Jest także wyrazem jakichś zadań, które stają przed Kościołem właśnie w Polsce i przed wszystkimi Polakami, gdziekolwiek są w świecie. Bo na ogół Polacy, gdziekolwiek są w świecie, zachowują więź z Ojczyzną poprzez Kościół, poprzez pamięć Matki Bożej Jasnogórskiej, naszych świętych patronów, poprzez te wszystkie tradycje religijne, którymi żył naród tysięcy lat...

Otóż to nasze miejsce w Kościele – w Kościele mają miejsce liczne ludy i narody – to nasze polskie miejsce w Kościele dzisiaj zostało w szczególny sposób uwydatnione. Ale przez to samo nałożyło na nas jakieś nowe zobowiązania, ażebyśmy postarali się

tym bardziej żyć Kościołem, tym bardziej żyć Kościołem, powiedziałbym: tym bardziej uważać Kościół za naszą duchową Ojczyznę.

Przemawiając w katedrze w Meksyku, zrobiłem aluzję do wyrażenia, które ma już swoje prawo obywatelstwa w dziejach Kościoła i Polski – Polonia semper fidelis – powiedziałem: Mexico semper fidelis. Myślę, że to opatrnościowe wydarzenie, iż pierwsze moje kroki, które prowadzą mnie poza Rzym w czasie mojego pontyfikatu, skierowane zostały właśnie tutaj, na tę ziemię, na której jej mieszkańcy, chrześcijanie i katolicy bardzo wiele wycierpieli dla Chrystusa. I to nas z nimi łączy.

*Jan Paweł II
Spotkanie z Polonią brazylijską
Meksyk, 27 stycznia 1979*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Polska 1979

Jeśli jest rzeczą słuszną, aby dzieje narodu rozumieć poprzez każdego człowieka w tym narodzie – to równocześnie nie sposób zrozumieć człowieka inaczej, jak w tej wspólnocie, którą jest jego naród. Wiadomo, że nie jest to wspólnota jedyna. Jest to jednakże wspólnota szczególna, najbliższej chyba związana z rodziną, najważniejsza dla dziejów duchowych człowieka.

Otóż, nie sposób zrozumieć dziejów Narodu polskiego – tej wielkiej tysiącletniej wspólnoty, która tak głęboko stanowi o mnie, o każdym z nas – bez Chrystusa. Jeślibyśmy odrzucili ten klucz dla zrozumienia naszego Narodu, narazilibyśmy się na zasadnicze nieporozumienie. Nie rozumielibyśmy samych siebie. Nie sposób zrozumieć tego Narodu, który miał przeszłość tak wspaniałą, ale zarazem tak straszliwie trudną – bez Chrystusa. Nie sposób zrozumieć tego miasta, Warszawy, stolicy Polski, która w roku 1944

zdecydowała się na nierówną walkę z najeźdźcą, na walkę, w której została opuszczona przez sprzymierzone potęgi, na walkę, w której legła pod własnymi gruzami, jeśli się nie pamięta, że pod tymi samymi gruzami legł również Chrystus-Zbawiciel ze swoim krzyżem przed kościoła na Krakowskim Przedmieściu.

Nie sposób zrozumieć dziejów Polski od Stanisława na Skałce do Maksymiliana Kolbe w Oświęcimiu, jeśli się nie przyłoży do nich tego jeszcze jednego i tego podstawowego kryterium, któremu na imię Jezus Chrystus.

*Jan Paweł II
Warszawa, Plac Zwycięstwa
2 czerwca 1979*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Stany Zjednoczone 1979

Przyjmując Wasze dary ofiarne i składając je na tym ołtarzu, pragnę w nich wypowiedzieć to wszystko, co wnieśli synowie i córki naszej pierwszej Ojczyzny – Polski w całokształt dziejów i życia tej drugiej Ojczyzny za Oceanem... Całą tęsknotę za ojczystą strzechą, spod której nieraz dotkliwa bieda gnała wychodźców za Ocean.

I pragnę, ażeby w tej eucharystycznej Ofierze była obecna cała postługa Kościoła, praca wszystkich duszpasterzy... i rodzin zakonnych męskich, a zwłaszcza żeńskich, które tu przybywały za rodakami z Polski. I działalność rozlicznych organizacji, w których wyrażała się prężność ducha, inicjatywa i przedsiębiorczość,

a nade wszystko gotowość służenia sprawie – wspólnej, chociaż podzielonej Oceanem pomiędzy nową i starą Ojczyznę.

Niech ta niezwykła Ofiara chleba i wina, ta jedyna w dziejach amerykańskiej Polonii Eucharystia, zjednoczy Was na nowo w wielkiej miłości i wielkiej pracy. Niechaj pozwoli Jezusowi Chrystusowi nadal budować Waszą wiarę i Waszą nadzieję.

*Jan Paweł II
Msza św. dla wspólnoty polskiej
Chicago, 5 października 1979*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Brazylia 1980

Tajemnica krzyża i Zmartwychwstania głęboko wpięła się w historię naszej Ojczyzny. Wiemy przecież, że za przedziwnym zrzędzeniem Bożej Opatrzności, weszliśmy jako naród na arenę historii świata poprzez Chrzest święty...

Tak więc dzieje naszego narodu, bogate i trudne dzieje, narodziły się poprzez Chrzest i w Chrście narodził się nasz naród. U jego fundamentów i u fundamentów jego historii leży krzyż... Od samego początku doczesne i przemijające dzieje naszej Ojczyzny i narodu splótł się z historią zbawienia. I to jest podstawowy klucz do tej historii i do ludzkiego serca, które tę historię

tworzyło... To jednak tam, nad Wisłą i Odrą, jest Wasza gleba, z której wyrastacie. Tam są Wasze korzenie i początek. Do tych korzeni i do tego początku, który narodził się z Chrztu i krwi świętego Wojciecha i świętego Stanisława, trzeba ciągle wracać, by rozumieć coraz lepiej siebie samego i innych, i w tym świetle lepiej budować dzisiejszy i jutrzejszy dzień tu, w tym odległym kraju.

*Jan Paweł II
Spotkanie z Polonią brazylijską
Kurytyba, 5 lipca 1980*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

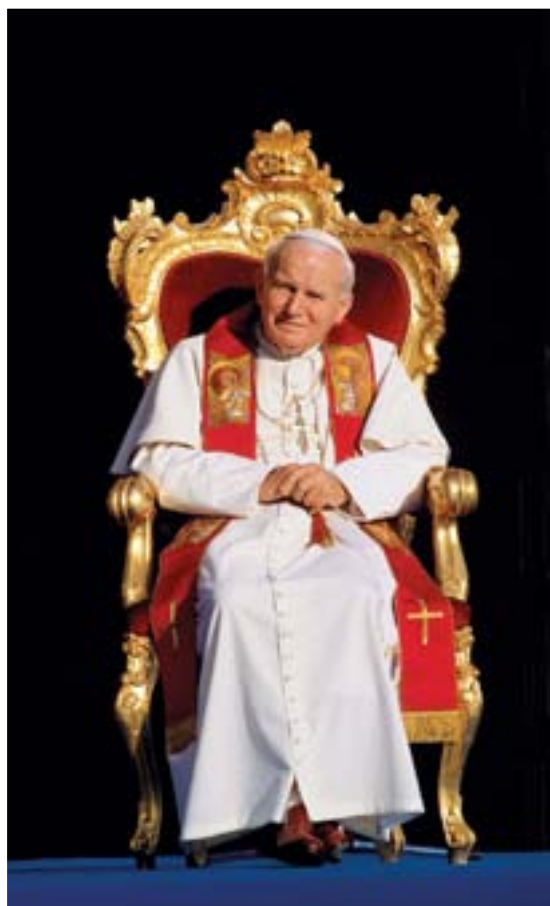
PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Wielka Brytania 1982

Nie można o Was myśleć, wychodząc od pojęcia „emigracja”; trzeba myśleć, wychodząc od rzeczywistości „Ojczyzna”... Skąd ta siła wewnętrzna polskiej emigracji? Źródeł jej trzeba szukać nad Wisłą, w wierze Polaków i ich kulturze... Kultura polska jest dobrem, na którym opiera się życie duchowe Polaków. Ona wyodrębnia nas jako naród. Ona stanowi o nas przez cały ciąg dziejów. Stanowi bardziej niż siła materialna. Bardziej nawet niż granice polityczne...

Kultura polska nosi bardzo wyraźne znamiona chrześcijańskie i nie jest przypadkiem, że pierwszym zabytkiem świadczącym o tej kulturze jest „Bogurodzica”. Do tych właśnie chrześcijańskich korzeni musimy ciągle wracać i z nich na nowo wyrastać w każdej epoce,

bo taka jest prawda o człowieku. Musi on ją wciąż na nowo odkrywać. Emigracja spełni swoje postannictwo tym skuteczniej, im wyższy będzie jej poziom etyczny, im bardziej Chrystus będzie ośrodkiem jej życia i działania, im bardziej uwierzy, że tylko On jest „drogą, prawdą, życiem” (J 14, 6)... Dlatego też jednym z najważniejszych zadań jest przekazywanie własnej idei następnemu pokoleniu. Emigracja musi więc być zdolna do właściwego wychowania pełnego człowieka. Tylko wówczas młode pokolenie będzie zdolne podjąć ideę wolności i prawdy odchodzącego pokolenia.

*Jan Paweł II
Spotkanie z Polonią angielską
Londyn, 30 maja 1982*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

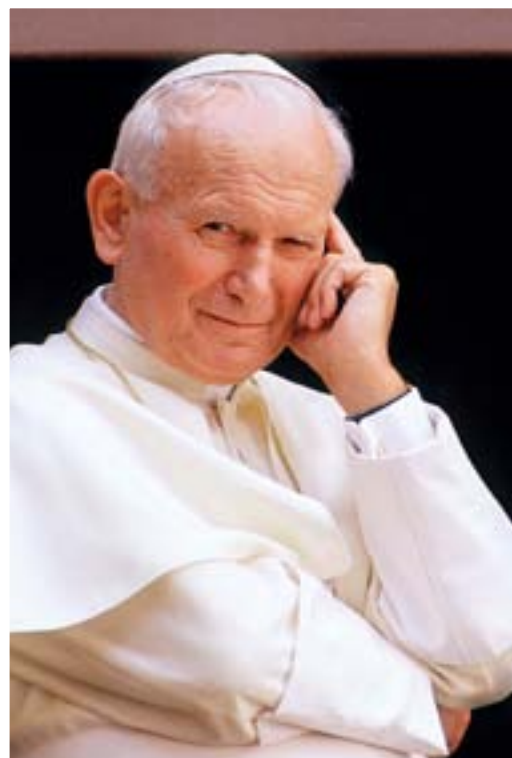
PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Austria 1983

Drodzy Rodacy!
Witam Was wszystkich najserdeczniej!

W krótkich słowach pragnę podkreślić znaczenie tej chwili, którą przeżywamy tu, na Kahlenbergu, wspominając zwycięstwo polskiego oręża i koalicji państw europejskich pod wodzą naszego króla Jana III Sobieskiego. Budzi ten moment wiele refleksji, chodzi bowiem o wydarzenie, które ocaliło kulturę i chrześcijaństwo Europy, wpisując się głęboko w jej dzieje. Zadecydowało o jej losie.

Przede wszystkim jednak ta rocznica i to dzisiejsze spotkanie pobudza nas do głębokiej wdzięczności za wielkie dzieła, jakich Bóg dokonuje w ludziach i poprzez ludzi. Tak myślał właśnie Jan III Sobieski, gdy po zwycięstwie zawiadomił papieża w słowach: „Venimus, vidimus, Deus vicit!” (*Przybyliśmy, zobaczyliśmy, Bóg zwyciężył!*)

Na kartach Starego Testamentu prorocy, duchowi przywódcy Narodu Wybranego, wskazują, że jedynym środkiem prowadzącym do zwycięstwa i odzyskania utraconej wolności jest wewnętrzne nawrócenie, ład moralny, wiara i wierność przymierzemu zawartemu

z Bogiem. W takich też kategoriach trzeba patrzeć na wiedeńską victorię. To przede wszystkim moc wiary kazała królowi i jego wojsku stanąć w obliczu śmiertelnego zagrożenia, w obronie wolności Europy i Kościoła, i wypełnić tę historyczną misję aż do końca.

Jakże znamienną jest rzeczą, że król na swojej drodze do Wiednia zatrzymał się na Jasnej Górze, gdzie odbył spowiedź i uczestniczył we Mszach świętych. Klęczał w Krakowie w kościele ojców karmelitów przed wizerunkiem Pani Krakowa, a wymarsz z tego miasta ustalił na dzień Wniebowzięcia. Modlił się przed cudownym obrazem w Piekarach Śląskich.

Akt poświęcenia dzisiaj, tu na Kahlenbergu, w miejscu zwycięskiej batalii, kaplicy pod wezwaniem Matki Bożej Częstochowskiej, nabiera w tym kontekście szczególnej wymowy. Jest wyrazem wdzięczności wobec naszej Matki danej ku obronie i hołdu, jaki składamy naszym ojcom, naszym przodkom za ich świadectwo, z którego pragniemy czerpać natchnienie do wytrwałości w obronie wartości dzisiaj zagrożonych.

Jan Paweł II
Kahlenberg, 13 września 1983

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

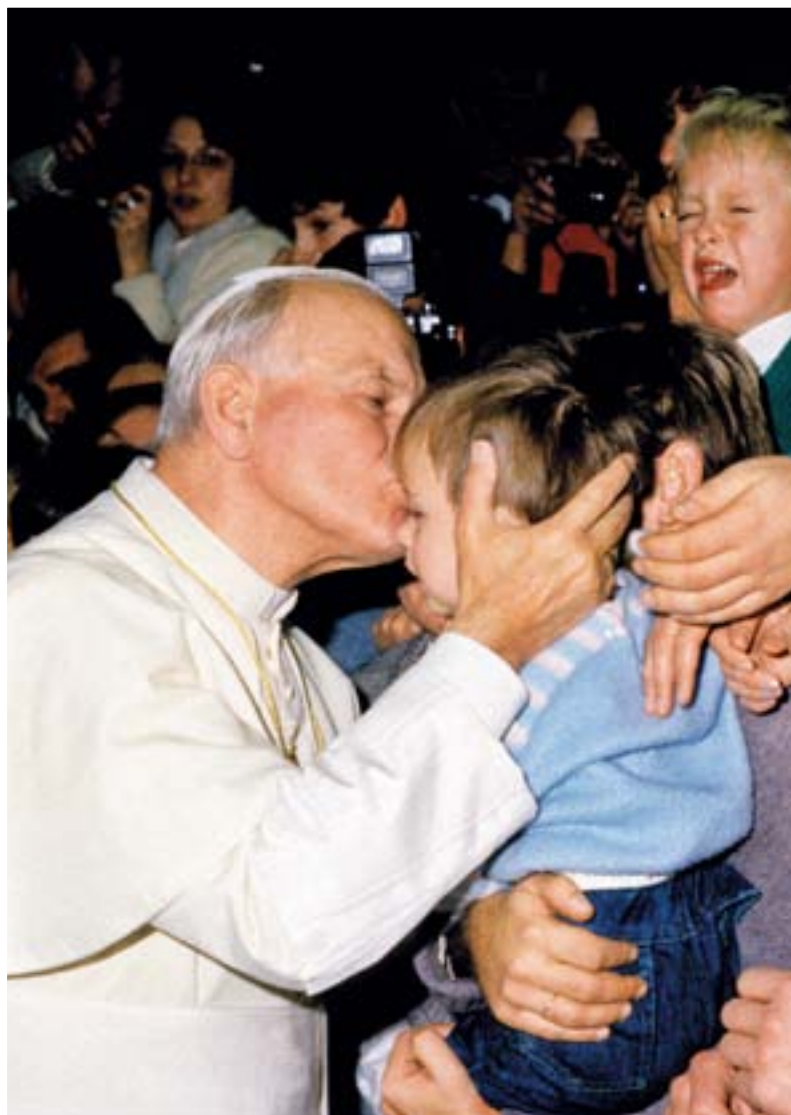
PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Australia 1986

Teraźniejszość nie może się odrywać od przeszłości. Ojczyznę człowieka jest nie tylko przestrzeń, w której przyszedł na ten świat i gdzie żyje, ale także ta, w której może odczytywać utrwalone w całej tradycji, w dokumentach, wartości, jakie nadają sens jego życiu...

Nasza wiara, która w swoim uniwersalnym wymiarze wejdzie wkrótce w trzecie tysiąclecie od narodzin Chrystusa, dla nas, Polaków, stanowi ponad tysiącletnie dziedzictwo, tak długie, jak nasza historia. Nasza wiara, powtarzam, nie utożsamia się z żadną określoną kulturą, ale równocześnie każdemu człowiekowi

ofiarowuje taki punkt oparcia, z którego może wznościć się ponad horyzont tego, co przejściowe. Dlatego trzeba zachować, trzeba odświeżać pamięć, otwierać się przede wszystkim w modlitwie na działanie Bożej Mądrości. Teraźniejszość nie istnieje i nie może istnieć bez przeszłości. Nie ma twórczości bez pamięci. Pamięć gwarantuje wspólnotę i jedność, ale zabezpiecza przed staczaniem się w nicość.

*Jan Paweł II
Spotkanie z Polakami
i przedstawicielami innych narodów
Melbourne, 28 listopada 1986*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Argentyna 1987

Trwajcie na drodze nadprzyrodzonego związku z Bogiem w Trójcy Przenajświętszym przez Maryję, Matkę Chrystusa, Boga Człowieka i naszą Matkę.

W rodzinach Waszych – chrześcijańskich, zbudowanych na sakramencie małżeństwa – niech na pierwszym miejscu będzie miłość i życie.

Zachowujcie żywą więź z narodem i Kościołem: więź wiary, kultury, mowy ojczystej.

Przyjmijcie to moje zwięzłe słowo. Przyjmijcie to przypomnienie i pocieszenie Waszego Rodaka papieża.

Przyjmijcie jego pozdrowienie i błogosławieństwo. Weźcie je dla siebie i dla wszystkich, których miłujecie. Zanieście je do Waszych domów, do rodzin, do parafii, dla dzieci, dla synów i córek, mężów i żon, dla sąsiadów, dla Waszych duszpasterzy, do środowisk pracy, do organizacji i stowarzyszeń. Wszystkich oddaję w macierzyńską opiekę Jasnogórskiej Królowej Polski...

*Jan Paweł II
Spotkanie ze wspólnotą polską
Buenos Aires, 10 kwietnia 1987*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Zambia 1989

Dzisiaj spotykamy się tutaj w dniu święta narodowego i to podwójnego święta: Konstytucji 3 Maja – zbliżyliśmy się do dwusetlecia tej Konstytucji – i święta Królowej Polski. Dawniej „Królowej Korony Polskiej”. Jan Kazimierz w swych ślubach oddawał w ręce Matki Bożej „Koronę Polską”, to znaczy to państwo, to królestwo, którego był królem. Potem dynastie królewskie wygasły, ale Polska i Królowa Polski została, i dzisiaj jest Jej święto. Tak więc jest okazja do tego, żebyśmy się spotkali i będzie najlepiej, jeżeli to spotkanie zakończymy, śpiewając „Apel Jasnogórski”, który chyba wszyscy znają, żeby się połączyć myślą i sercem z Jasną Górą.

Zambia zawsze pociągała Polaków, także misjonarzy. Przecież arcybiskupem Lusaki był Adam Kozłowiecki (1959-1969 – red.), więzień Dachau. Potem zrobił miejsce Zambijczykowi. Dziś już jest drugi następca. Są tu też w nuncjaturze polskie siostry, a także polski sekretarz.

Niech Bóg błogosławi wszystkim.
Szczęść Boże wszystkim na tę polską drogę w Zambii.

*Jan Paweł II
Lusaka, 3 maja 1989*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Watykan 1990

Winniśmy wzmacniać naszą tożsamość narodową, nie wolno nam zapominać, kim jesteśmy i gdzie są nasze korzenie. Winniśmy czuć się zawsze jedną wspólnotą, niezależnie od tego, gdzie są nasze domy i miejsca pracy. Jesteśmy odpowiedzialni za rozwój naszej kultury i nauki, ale nie możemy też zapomnieć, że należymy do wielkiej wspólnoty narodów, że korzystamy z ich dorobku i osiągnięć. Inne narody też chcą ubogacać się, czerpiąc z naszego skarbca.

Możemy być dumni z tego, co mamy. Dlatego tak bardzo ważne jest, by czuć się Polakiem, mieć świadomość

polskich korzeni, które sięgają tysiąca lat, a czerpią swą siłę z chrześcijańskiej wiary i europejskiej kultury. Świadomość tych związków, a zarazem świadomość wartości własnej kultury pomogą nam właściwie ocenić samych siebie i zwiększą poszanowanie kultury innych narodów. Jesteśmy odpowiedzialni za Polskę, za to, co ona stanowi, za to, co od niej otrzymaliśmy i otrzymujemy.

Jan Paweł II

*Audiencja dla uczestników spotkania „Kraj Emigracja”
29 października 1990*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Włochy 1992

Sprawujemy tę Eucharystię w kościele polskim pod wezwaniem św. Stanisława Biskupa i Męczennika w Rzymie, w 400. rocznicę jego konsekracji. Jest to jubileusz ważny dla Kościoła polskiego i dla naszej Ojczyzny. Kościół św. Stanisława w Rzymie to miejsce szczególne. Kościół ten i przyległe do niego hospicjum powstały 400 lat temu jako odpowiedź na owo Pawłowe wezwanie: „Służcie sobie wzajemnie”. „Miłością ożywieni służcie sobie wzajemnie”.

Już od lat 400 świątynia ta służy Polakom przybywającym do progów apostolskich po umocnienie wiary, służy sprawie Kościoła i służy sprawie Ojczyzny. Kiedy mówię o Polsce, to myślę o wszystkich Polakach – i tych w kraju, i tych rozsianych po całym świecie, gdyż

właśnie tu, w tej świątyni, od zakończenia II wojny światowej, znalazła swą siedzibę Centrala Duszpasterstwa Emigracyjnego.

Kościół św. Stanisława jest jakby otwartą księgą historii ojczystej ostatnich stuleci. Dzielił on losy Narodu w jego tajemnicach bolesnych i radosnych. Tu wznoszono modły, gdy Ojczyźnie zagrażało niebezpieczeństwo i tutaj także śpiewano dziękczynne Te Deum za odniesione zwycięstwa. Kościół ten jest szczególnym świadkiem polskiej drogi ku wolności, trudnej polskiej drogi znaczonej męczeństwem wielu pokoleń.

*Jan Paweł II
Rzym, 28 czerwca 1992*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Litwa 1993

Moi Drodzy, starajcie się być naśladowcami tej nieskończonej ufnej miłości do Trójcy Przenajświętszej. Uczcie się od s. Faustyny, błogosławionej, od tej pokornej i wiernej sługi Bożej, jak w każdych okolicznościach być dzieckiem – synem i córką – niebieskiego Ojca, jak pozostawać uczniem Słowa Wcielonego oraz narzędziem podatnym na działanie Ducha Ożywiciela i Pocieszyciela...

Niech błogosławiona Faustyna wstawia się za każdym z nas i niech nauczy wpatrywać się zawsze w niebiańską wieczność, stawiając Boga – tak jak ona – w centrum własnego życia. Wasze świadectwo ewangeliczne, nasza służba braciom będzie dzięki temu z pewnością owocna.

«Panno święta, co Jasnej bronisz Częstochowy / I w Ostrej świecisz Bramie!» Pragnę na końcu tego spotkania powiedzieć Wam, że te słowa są prorocze. Poeci mają także jakieś szczególne uczestnictwo w misji proroczej. Te słowa są prorocze... Bo to jest Ona, jedna i ta sama. Ja już na różne sposoby Ją poznałem, od Kalwarii Zebrzydowskiej poprzez naszą Jasną Górę, poprzez Fatimę i wreszcie przez Ostrą Bramę. I wiem, że Ona jest Tą, która przezwycięża każde zło, nawet to największe, to ostateczne. Depcze głowę węża.

*Jan Paweł II
Spotkanie z Polakami
w kościele Świętego Ducha
Wilno, 5 września 1993*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

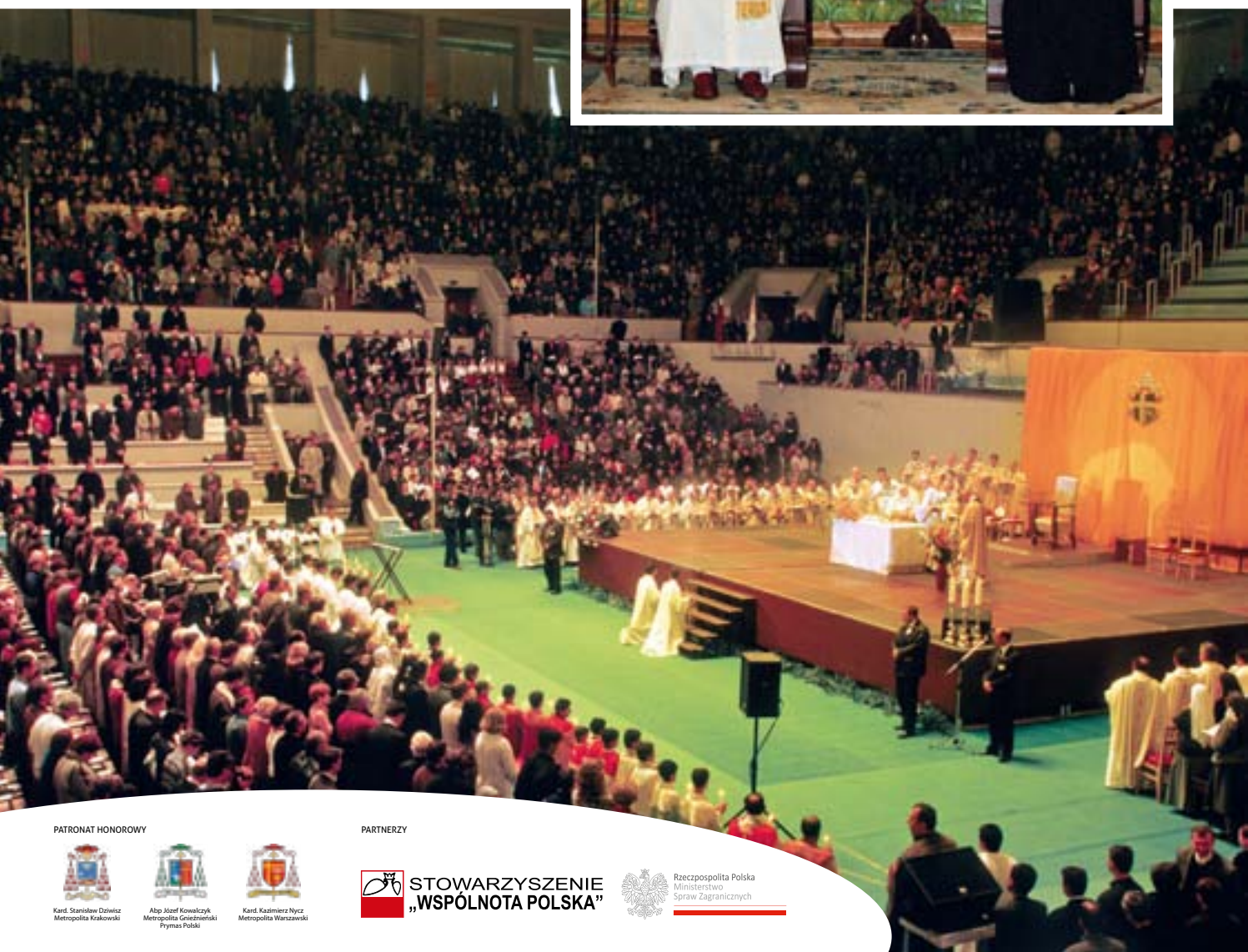
Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Gruzja 1999

Pozdrawiam serdecznie moich Rodaków mieszkających w Gruzji. Wielu z Was przyjechało do Tbilisi z bardzo daleka, aby wziąć udział w tej Ofierze Eucharystycznej. Cieszę się bardzo Waszą obecnością i ze wzruszeniem Wam dziękuję.

Pragnę Wam powiedzieć, że pamiętam o Was codziennie w modlitwach, że pamiętam o wszystkich Polakach żyjących na tej ziemi. Życzę Wam, abyście byli zawsze wierni Kościołowi, zachowujecie także żywą więź z Ojczyzną; więź wiary, kultury i mowy ojczystej. Niech Bóg Wam błogostawi.

*Jan Paweł II
Pozdrowienie Polaków
mieszkających w Gruzji
Tbilisi, 9 listopada 1999*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Ziemia Święta 2000

Droga młodzieży z Polski! Wasza obecność tutaj sprawia mi dużą radość. Jest to jakiś znak nadziei dla naszej Ojczyzny. Tak wielu z Was usiadło dziś u stóp Jezusa, który jest nadzieją rodziny ludzkiej. Z Jego ust usłyszeliście, co to znaczy być prawdziwie błogosławionym; co znaczy zachowywać przykazania i żyć w duchu błogosławieństw. Nie lękajcie się powiedzieć „tak” Jezusowi i iść za Nim jako Jego uczniowie. Wówczas w Waszych sercach zagości radość i staniecie się błogosławieństwem dla Polski i dla świata. Tego Wam życzę z całego serca.

*Jan Paweł II
Pozdrowienie Polaków podczas Mszy św.
na Górze Błogosławieństw
Korazim, 24 marca 2000*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Ukraina 2001

Chcę Wam powiedzieć to, co powiedziałem do całego Kościoła na koniec Wielkiego Jubileuszu Roku 2000: *Duc in altum!* Wyptłyn na głębie! Nie poddaj się zniechęceniu, jakie może rodzić kryzys relacji społecznych, twoje własne niepowodzenia w poszukiwaniu sensu codzienności czy jakiegokolwiek inne uwarunkowania współczesnego świata. Nigdy nie trać z oczu Chrystusa!...

Zobacz w Jego oczach, jak bardzo Cię kocha! Nie lękaj się tej miłości! Nie lękaj się odpowiedzieć na nią szczerą, młodzieńczą miłością! Niech ta miłość kształtuje twój świat, twoją osobowość i twoje odniesienie

do ludzi! Z Chrystusem wypływaj na głębie swojego człowieczeństwa! Nie trać nadziei! Wierność Jego wezwaniu przyniesie w twoim życiu błogostawione owoce...

Pamiętajcie, jak wielką cenę płacili Wasi dziadkowie i ojcowie, aby dochować wierności Chrystusowi i Kościołowi. Niech ich wiara, nadzieja i miłość owocują w sercach Waszych.

*Jan Paweł II
Do młodzieży polskiej
Lwów, 26 czerwca 2001*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Kazachstan 2001

Z wielką radością patrzę na Was i Bogu dziękuję, że dane mi jest być pośród Was. Zawsze żywo interesowałem się Waszym losem...

Pragnę Was zapewnić, że nigdy nie byliście zapomniani w moim sercu. Codziennie w modlitwie zawierałem Was i cały Kościół w Kazachstanie dobroci Boga. Dziś dziękuję Mu za Was, za to, że nieustannie dawał Wam tę moc Ducha Świętego, dzięki której zachowaliście wiarę ojców mimo różnorodnych doświadczeń i przesładowań. I Wam z serca dziękuję za tę wierność Chrystusowi i Kościołowi. Proszę Was, nie ustawajcie w dawaniu takiego świadectwa.

Matce Najświętszej zawierzam Waszą przyszłość. Niech będzie ona pomyślna i szczęśliwa, budowana w duchu wzajemnej miłości. Niech dobry Bóg obficie Wam błogosławi.

Słowa szczególnego pozdrowienia kieruję do kapłanów diecezjalnych i zakonników oraz do sióstr zakonnych... Wiem, jak wiele wysiłku i samozaparcia potrzeba, aby dobrze wypełniać pasterską posługę w tych szczególnych warunkach. Wiem też, z jakim oddaniem i wiernością służycie tutaj Waszym braciom.

Jan Paweł II

*Do Polaków podczas modlitwy Anioł Pański
Astana, 23 września 2001*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

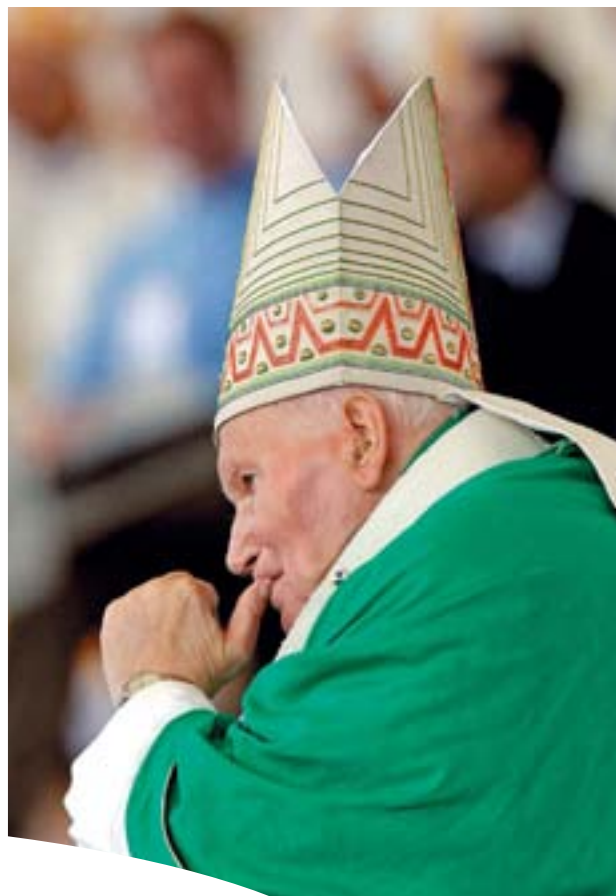
Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Kanada 2002

Moja myśl biegnie w końcu do Polski, którą – jak Pan Bóg pozwoli – niedługo ponownie nawiedzę. Drodzy Rodacy, nigdy nie traćcie z oczu Waszego chrześcijańskiego dziedzictwa. Możecie w nim odnaleźć mądrość i odwagę, aby stawić czoło wielkim wyzwaniom religijnym i etycznym naszych czasów. Wszystkich Was powierzam opiece Jasnogórskiej Pani.

*Jan Paweł II
Do młodzieży polskiej
podczas modlitwy Anioł Pański
Toronto, 28 lipca 2002*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Polska 2002

Trzeba tę iskrę Bożej łaski rozniecać. Trzeba przekazywać światu ogień miłosierdzia. W miłosierdziu Boga świat znajdzie pokój, a człowiek szczęście! To zadanie powierzam Wam, drodzy Bracia i Siostry, Kościołowi w Krakowie i w Polsce oraz wszystkim czcicielom Bożego Miłosierdzia, którzy tu przybywać będą z Polski i z całego świata. Bądźcie świadkami miłosierdzia!

Boże, Ojcze Miłosierny,
który objawiłeś swoją miłość
w Twoim Synu Jezusie Chrystusie
i wylałeś ją na nas w Duchu Świętym, Pocieszycielu,
Tobie zawieramy dziś losy świata i każdego człowieka.
Pochyl się nad nami grzesznymi,
ulecz naszą słabość,
przewycięż wszelkie zło,
pozwól wszystkim mieszkańcom ziemi
doświadczyć Twojego miłosierdzia,
aby w Tobie, Trójjedyny Boże,
zawsze odnajdywali źródło nadziei.
Ojcze Przedwieczny,
dla bolesnej męki i zmartwychwstania Twojego Syna,
miej miłosierdzie dla nas i całego świata!
Niech będzie pochwalony Jezus Chrystus!"

*Jan Paweł II
Kraków-Łagiewniki, 17 sierpnia 2002*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Watykan 2005

„Czuwajcie, bo nie wiecie, kiedy Pan wasz przybędzie” (por. Mt 24, 42) – te słowa przypominają mi ostateczne wezwanie, które nastąpi wówczas, kiedy Pan zechce. Pragnę za nim podążać i pragnę, aby wszystko, co składa się na moje ziemskie życie, przygotowało mnie do tej chwili. Nie wiem, kiedy ona nastąpi, ale tak jak wszystko, również i tę chwilę oddaję w ręce Matki

mojego Mistrza: Totus Tuus. W tych samych Rękach matczynych zostawiam wszystko i Wszystkich, z którymi związało mnie moje powołanie. W tych Rękach zostawiam nade wszystko Kościół, a także mój Naród i całą ludzkość.

Jan Paweł II
Testament, 6 marca 1979

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

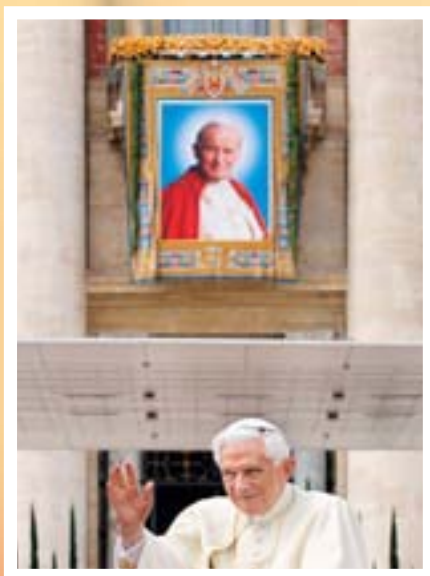
Watykan 2011

Już sześć lat minęło od dnia, w którym zebraliśmy się na tym Placu, aby celebrować pogrzeb papieża Jana Pawła II. Ból utraty był głęboki, ale jeszcze większe było poczucie jakiejś ogromnej łaski, która otaczała Rzym i cały świat: łaski, która była owocem całego życia mojego ukochanego Poprzednika, a szczególnie jego świadectwa w cierpieniu. Już tamtego dnia czuliśmy unoszącą się woń świętości, a Lud Boży na różne sposoby okazywał swoją cześć dla Jana Pawła II. Dlatego chciałem, aby – przy koniecznym poszanowaniu prawa Kościoła – jego proces beatyfikacyjny przebiegał w sposób możliwie najszybszy. I oto nadszedł oczekiwany dzień; przyszedł szybko, ponieważ tak podobało się Bogu: Jan Paweł II jest błogosławiony...

Swoim świadectwem wiary, miłości i odwagi apostołskiej, pełnym ludzkiej wrażliwości, ten znakomity Syn Narodu polskiego, pomógł chrześcijanom na całym świecie, by nie lękali się być chrześcijanami, należeć do Kościoła, głosić Ewangelię. Jednym słowem: pomógł nam nie lękać się prawdy, gdyż prawda jest gwarancją wolności...

Błogosławiony jesteś umiłowany Papieżu Janie Pawle II, ponieważ uwierzyłeś. Prosimy, byś nadal umacniał z nieba wiarę Ludu Bożego.

*Benedykt XVI
1 maja 2011*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych

Watykan 2014

Była to intuicja bł. Jana Pawła II. Miał on wyczucie, że to czas miłosierdzia. Pomyślmy o beatyfikacji i kanonizacji s. Faustyny Kowalskiej. Wprowadził on też święto Bożego Miłosierdzia. Stopniowo to rozwijał. W homilii na kanonizacji w roku 2000 podkreślił, że przesłanie Chrystusa do s. Faustyny miało miejsce w czasie między dwoma wojnami światowymi i jest związane z historią XX wieku. Jednak «światło Bożego Miłosierdzia, które Bóg zechciał niejako powierzyć światu na nowo poprzez charyzmat s. Faustyny, będzie rozjaśniało ludzkie drogi w trzecim tysiącleciu».

W sercu Jana Pawła II dojrzało to od dawna. Miał tę intuicję w swej modlitwie. To, co on nam przekazał, pochodzi jednak z wysoka. Do nas, jako kapłanów Kościoła, należy podtrzymywać to przesłanie przede wszystkim w głoszeniu Słowa i w gestach, znakach, duszpasterskich decyzjach, takich jak przywrócenie pierwszeństwa sakramentowi pojednania, a zarazem dziełom miłosierdzia.

*Franciszek
Aula Pawła VI, 6 marca 2014*

PATRONAT HONOROWY

Kard. Stanisław Dziwisz
Metropolita Krakowski

Abp. Józef Kowalczyk
Metropolita Gnieźnieński
Prymas Polski

Kard. Kazimierz Nycz
Metropolita Warszawski

PARTNERZY

STOWARZYSZENIE
„WSPÓLNOTA POLSKA”

Rzeczpospolita Polska
Ministerstwo
Spraw Zagranicznych